

Johann Sebastian Bach

född 1685 i Eisenach, död 1750. Han överansträngde sina ögon redan i tolvårsåldern, då han natt efter natt skrev av åtråvärda n som det ej förunnades honom att äga, utan annan belysning än månskenet.

Om Bachs storhet som musiker har den västerländska kulturens skapande genier uttalat sig.

Goethe: "Inför Bach känner jag det som om den eviga grundharmonien samtalade med sig själv, ungefär som det kan ha skett i Guds väsen före skapelsen."

Beethoven: "Inte Bach ("Bäck") utan Hav borde han heta för sin oändliga, outtömliga rikedom på tonkombinationer och tonharmonier."

Schumann: "Bach kan man enligt min övertygelse inte komma nära – han är inkommensurabel."

Brahms: "Om hela musiklitteraturen plötsligt skulle försvinna ... otröstlig vore jag blott över förlusten av Johann Sebastian Bachs verk."

Max Reger: "Sebastian Bach är för mig begynnelsen och änden av all musik."

Deissman (berömd exeget): "Öppnar jag Kolosser-brevets kyrkoport, så är det mig som om Johann Sebastian Bach sutte på orgelbänken."

Nietzsche: "Denna vecka (april 1870) har jag två gånger hört Matteuspassionen av den gudomlige Bach, var gång med måttlös beundran. Den som fullständigt har glömt kristendomen, hör den här verkligen som ett evangelium".

Strindberg: "Klockarn .../ hinner sin upphöjda plats, och framför Haeffners koralbok/slår han sig ner och drar stämmorna ut samt börjar preludiet/av vår Sebastian Bach, den störste som spelat på orgor."

Mot slutet av Bachs liv förvärrades hans ögonsjukdom. Men han arbetade in i det sista. Några dagar före sin död dikterade han en orgelkoral över psalmen: "Vor deinem Tron tret ich hiermit" (Härmed jag träder för din tron). Därefter såg det ut som om synen skulle återkomma, men han drabbades av ett slaganfall och dog den 28 juli 1750

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - KONSTNÄRER, SIARE OCH SKALDER)